

Bruksela, 26 czerwca 2019 r.
(OR. en)

10713/19

ENV 663
CHIMIE 93
COMPET 554
IND 199
PHARM 40
AGRI 366
RECH 391
ECOFIN 676
ECO 78
SOC 523
SAN 333
CONSOM 195
MI 547
ENT 161

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	26 czerwca 2019 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	10279/19
Dotyczy:	Ku strategii na rzecz zrównoważonej unijnej polityki w zakresie substancji chemicznych – Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady w sprawie wyżej wspomnianej strategii na rzecz zrównoważonej unijnej polityki w zakresie substancji chemicznych w wersji przyjętej przez Radę na jej 3705. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 26 czerwca 2019 r.

Ku strategii na rzecz zrównoważonej unijnej polityki w zakresie substancji chemicznych

– Konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

PRZYWOŁUJĄC:

Decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (7. EAP)¹ na rzecz zasobooszczędnej, zielonej i konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej oraz UWZGLĘDNIAJĄC sprawozdanie z oceny tego programu²;

Zasadę ostrożności, zasady działania zapobiegawczego i usuwania zanieczyszczeń u źródła oraz zasadę „zanieczyszczający płaci”;

Rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” oraz cele zrównoważonego rozwoju mające bezpośrednie znaczenie dla polityki UE w zakresie substancji chemicznych i obejmujące ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska, przechodzenie na zrównoważoną produkcję i konsumpcję, promowanie zrównoważonych technologii oraz zapewnianie zrównoważonej gospodarki zasobami;

Wydane przez Zgromadzenie ONZ ds. Ochrony Środowiska (UNEA) rezolucje: nr 1/5 w sprawie substancji chemicznych i odpadów, nr 3/4 w sprawie środowiska i zdrowia, zwłaszcza sekcję dotyczącą substancji chemicznych, nr 2/7 i 4/8 w sprawie należytego zarządzania substancjami chemicznymi i odpadami; Deklarację ministerialną z 4. sesji UNEA zatytułowaną *Innovative solutions for environmental challenges and sustainable consumption and production* [Innowacyjne rozwiązania wyzwań środowiskowych oraz zrównoważona konsumpcja i produkcja];

¹ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171.

² Dok. 9416/19 - COM(2019) 233 final + ADD 1 i 2

Zamówiony przez UNEA raport *Global Chemicals Outlook II*, w którym stwierdza się, że do roku 2020 nie uda się zrealizować globalnego celu dotyczącego zminimalizowania niepożądanego oddziaływania substancji chemicznych i odpadów i że pilnie potrzebne jest ambitniejsze ogólnoświatowe działanie ze strony wszystkich zainteresowanych podmiotów;

Strategiczne podejście do międzynarodowego zarządzania chemikaliami (SAICM) wraz z działaniami i celami ustanowionymi w ramach wyłaniających się kwestii strategicznych oraz innych kwestii wzbudzających niepokój, a także międzysesyjny proces należytego zarządzania substancjami chemicznymi i odpadami po roku 2020;

Komunikaty Komisji: „Połączone oddziaływanie chemikaliów – Mieszaniny chemiczne”³, „W sprawie wdrażania pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym: warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów”⁴, „Ogólne sprawozdanie Komisji dotyczące funkcjonowania REACH i przeglądu niektórych elementów”⁵, „Bardziej kompleksowe ramy Unii Europejskiej w obszarze substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego”⁶, „Strategiczne podejście Unii Europejskiej do substancji farmaceutycznych w środowisku”⁷ oraz „Wyniki oceny adekwatności najważniejszych przepisów dotyczących chemikaliów (z wyłączeniem rozporządzenia REACH) oraz rozpoznane wyzwania, braki i niedociągnięcia”⁸;

Rezolucje Parlamentu Europejskiego: z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wdrażania pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym: warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów⁹ oraz z dnia 18 kwietnia 2019 r. w sprawie kompleksowych ram Unii Europejskiej dotyczących substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego¹⁰;

³ Dok. 10923/12 – COM(2012) 252 final.

⁴ Dok. 5479/18 - COM(2018) 32 final + ADD 1.

⁵ Dok. 6916/18 - COM(2018) 116 final + ADD 1–7.

⁶ Dok. 14204/18 - COM(2018) 734 final.

⁷ Dok. 7680/19 - COM(2019) 128 final.

⁸ Dok. 10705/19 + ADD 1–ADD 3.

⁹ 2018/2589(RSP).

¹⁰ 2019/2683 (RSP).

Konkluzje Rady:

- „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym”;
- „Ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska poprzez należyte zarządzanie chemikaliami”;
- „Ekoinnowacje: umożliwienie przejścia do gospodarki o obiegu zamkniętym”;
- „Realizacja planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym”;
- „Z myślą o sprawieniu, by do roku 2030 Unia stała się jeszcze bardziej zrównoważona”;
- Konferencję stron konwencji o różnorodności biologicznej z 2018 r.;

PODKREŚLAJĄC zawartą w 7. EAP decyzję dotyczącą opracowania do 2018 r. unijnej strategii na rzecz nietoksycznego środowiska, na którą Rada położyła nacisk w konkluzjach z 19 grudnia 2016 r., w których Komisja została również poproszona o aktualizację strategii z 1999 r. w zakresie substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, oraz ZAUWAŻAJĄC z niepokojem, że Komisja nie wywiązała się z tego zobowiązania;

ZAUWAŻAJĄC także, że jeśli chodzi o działania w zakresie substancji chemicznych, Komisja nie zrealizowała w pełni swoich zobowiązań zawartych w 7. EAP, zwłaszcza w odniesieniu do substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, w odniesieniu do nanomateriałów, połączonych skutków działania substancji chemicznych oraz do ryzyka związanego ze stosowaniem substancji niebezpiecznych i substancji chemicznych w produktach oraz z narażeniem na działanie tych substancji;

UZNAJĄC znaczenie stałego pogłębiania wiedzy na temat zagrożeń stwarzanych przez substancje chemiczne oraz skutków (eko)toksykologicznych, a także znaczenie adekwatnego podejścia do niepewności w zakresie narażenia na działanie substancji chemicznych, PRZYPOMINAJĄC o znaczeniu monitorowania środowiska i biomonitoringu człowieka w celu rejestrowania połączonego narażenia środowiska i ludzi na działanie substancji chemicznych oraz o wyjątkowej roli tych instrumentów w identyfikacji nieznanego dotychczas narażenia na działanie substancji problematycznych dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska, jak również w kontrolowaniu skuteczności przepisów i regulacji mających na celu ograniczenie takiego narażenia; PODKREŚLAJĄC pilną potrzebę dysponowania stabilnie finansowaną strukturą prowadzenia w tym obszarze badań stosowanych. Powinno to obejmować między innymi kontynuację istniejących inicjatyw w dziedzinie biomonitoringu człowieka, rozwoju i dostosowania metod badawczych w toksykologii oraz podstawy naukowej dla oceny ryzyka substancji chemicznych oraz zarządzania tym ryzykiem;

PRZYZNAJĄC, że ocena wpływu innych substancji chemicznych, takich jak pestycydy, na środowisko, klimat lub zdrowie, jest przeprowadzana w ramach specjalnych procesów, takich jak rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, które obecnie jest przedmiotem oceny REFIT, oraz rozporządzenie (WE) nr 396/2005 w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów;

PODKREŚLAJĄC, że w ramach współpracy regulacyjnej w sektorze chemicznym należy zachowywać normy i zasady unijne, a także prawo do ustanawiania przepisów, w szczególności w zakresie zdrowia ludzkiego i środowiska, oraz że umowy o wolnym handlu powinny promować jak najwyższe normy międzynarodowe, zwłaszcza w zakresie zdrowia i środowiska;

1. PODKREŚLA znaczenie procesu prowadzonego w ramach strategicznego podejścia do międzynarodowego zarządzania chemikaliami (SAICM) w celu opracowywania nowych ram umożliwiających należyte zarządzanie substancjami chemicznymi i odpadami po 2020 r., mając również na uwadze ułatwianie realizacji celów zrównoważonego rozwoju; PODKREŚLA znaczenie synergii między wszystkimi istniejącymi międzynarodowymi i regionalnymi konwencjami dotyczącymi substancji chemicznych i odpadów; WZYWA Komisję i państwa członkowskie do dalszego aktywnego udziału w tym procesie, między innymi poprzez przygotowywanie jasnych wspólnych stanowisk na posiedzenia międzysesyjne – w celu osiągnięcia przekrojowego i całościowego długoterminowego podejścia do należytego zarządzania substancjami chemicznymi i odpadami na szczeblu międzynarodowym, które miałyby być uwzględniane przez wszystkie odpowiednie organizacje i zainteresowane strony w realizacji Agendy 2030, również podczas 5. posiedzenia Międzynarodowej Konferencji w sprawie Zarządzania Chemikaliami (ICCM 5); daje to UE możliwość wniesienia w ten proces swojego wkładu zgodnego ze jej celami i zasadami politycznymi, a z drugiej strony może zostać wykorzystane do uzyskania korzyści w zakresie skutecznego i należytego zarządzania substancjami chemicznymi i odpadami;

2. **PODKREŚLA** potrzebę usprawnienia i uwzględnienia oceny ryzyka chemicznego i zarządzania substancjami chemicznymi w całym prawodawstwie UE, aby unikać zbędnych obciążeń oraz aby zwiększyć spójność i skuteczność prawodawstwa UE dotyczącego substancji chemicznych, tak by osiągnąć wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, zwłaszcza w odniesieniu do zasady ostrożności oraz skutecznej ochrony pracowników; **POPIERA** opracowanie i wdrożenie na szczeblu UE systemu wczesnego ostrzegania w zakresie identyfikacji nowych pojawiających się zagrożeń chemicznych, który to system pozwoli podejmować odpowiednie działania w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska oraz pozwoli wdrażać środki zapobiegawcze lub środki kontroli w odniesieniu do kwestii wzbudzających niepokoje;
3. **PODKREŚLA** znaczenie dokonania przeglądu i zmiany, w stosownych przypadkach, istniejących wymogów w zakresie badań, aby zapewnić, że cele dotyczące zdrowia o szczególnym znaczeniu dla dzieci i innych grup szczególnie wrażliwych (np. kwestie neurotoksyczności, wpływu na rozwój układu odpornościowego, zaburzeń funkcjonowania układu hormonalnego, toksykokinetyki, itp.) zostaną podjęte w sposób adekwatny, konsekwentny i spójny w całym prawodawstwie UE dotyczącym substancji chemicznych; **ZWRACA UWAGĘ** na potrzebę opracowania odpowiedniego mechanizmu koordynującego ochronę grup szczególnie wrażliwych, takich jak dzieci oraz kobiety w ciąży i karmiące piersią, w tym poprzez wprowadzenie konsekwentnych wymogów dotyczących zarządzania ryzykiem do odpowiednich unijnych aktów prawnych dotyczących substancji potencjalnie niebezpiecznych, w tym substancji neurotoksycznych i zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego;
4. **PODKREŚLA** potrzebę wzmocnienia – również na szczeblu międzynarodowym – płaszczyzny kontaktów między nauką a polityką w kwestiach dotyczących substancji chemicznych i odpadów; **ZWRACA UWAGĘ** na znaczenie trwałego finansowania badań naukowych i innowacji na rzecz poprawy naukowego zrozumienia wpływu niebezpiecznych substancji chemicznych na środowisko, zdrowie, różnorodność biologiczną i odporność ekosystemów, a także promowania badań nad poprawą metod identyfikacji zagrożeń związanych z substancjami chemicznymi;

5. ZAUWAŻA program badawczy HBM4EU dotyczący biomonitoringu człowieka znajdujący się na styku nauki i europejskiej polityki w zakresie substancji chemicznych, jak również inicjatywę IPCheM (platforma informacyjna na rzecz monitorowania substancji chemicznych) oraz ZACHECA do podobnego programu badawczego w zakresie monitorowania środowiska, a także do poprawy wzajemnego udostępniania i stosowania danych zebranych w wyniku monitorowania na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym zarówno przez poszczególne państwa, jak i w różnych obszarach polityki (np. w dziedzinie wody, substancji chemicznych, powietrza, biomonitoringu, zdrowia, itd.) oraz przez odpowiednie instytucje; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE dotychczasowe postępy w konsolidacji i dalszym rozwijaniu europejskich działań w zakresie biomonitoringu człowieka; ZWRACA SIĘ do Komisji, by zapewniła możliwość kontynuacji tych działań w ramach nowego programu „Horyzont Europa”; ZACHECA państwa członkowskie i Komisję, by stymulowały rozwój odpowiedniej infrastruktury, która w pełni umożliwi, by dane były łatwe do znalezienia, dostępne, interoperacyjne i możliwe do ponownego wykorzystania (FAIR), aby zachęcać do ich ponownego wykorzystywania i zapobiegać niepotrzebnemu powielaniu;
6. ZACHECA do promowania takich podejść jak zielona i zrównoważona chemia i niechemiczne alternatywy oraz do zapisania głównych elementów tych koncepcji w polityce UE w dziedzinie substancji chemicznych za pomocą środków regulacyjnych, które wzmocnią zwłaszcza wysiłki na rzecz znalezienia alternatyw dla substancji potencjalnie niebezpiecznych, oraz środków pozaregulacyjnych, aby ułatwić powstawanie bezpiecznych i zrównoważonych rozwiązań chemicznych i niechemicznych, w tym, między innymi, promujących nietoksyczną gospodarkę o obiegu zamkniętym; w tym kontekście ZWRACA SIĘ do państw członkowskich i Komisji, by stymulowały badania techniczne i rozwój odpowiednich metodologii, i opartych na usługach modeli biznesowych oraz innych podejść uwzględniających kwestie bezpieczeństwa już na etapie projektowania w całym łańcuchu wartości w procesie innowacji; PODKREŚLA potrzebę wspierania w szczególności wysiłków MŚP na rzecz zastępowania substancji potencjalnie niebezpiecznych poprzez promowanie badań naukowych i rozwoju, inwestycje w zrównoważone substancje chemiczne i innowacje technologiczne za pośrednictwem programów UE, w tym programu „Horyzont Europa”; KŁADZIE NACISK na prawo do informacji, aby umożliwić konsumentom dokonywanie świadomych wyborów, a producentom, sprzedawcom i podmiotom zajmującym się recyklingiem – przejście do nietoksycznych zamkniętych cykli materiałowych, a także zapewnić, by wykorzystywanie surowców wtórnych miało zrównoważony charakter;

7. WZYWA Komisję, by przedstawiła możliwości wprowadzenia w odpowiednich aktach prawnych UE wymogów dotyczących substancji chemicznych w celu zapewnienia, by w procesie oceny ryzyka i w procesie zarządzania ryzykiem w należyty i konsekwentny sposób uwzględniono połączone narażenie ludzi i środowiska pochodzące ze wszystkich odpowiednich źródeł;
8. ZWRACA UWAGĘ na potrzebę zapewnienia skutecznej i wydajnej pracy Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) poprzez ustanowienie stabilnej struktury zapewniania jej finansowania i zasobów; PODKREŚLA znaczenie wzmocnienia przejrzystości i współpracy naukowej z instytucjami UE i spoza UE, a także z innymi agencjami zdecentralizowanymi, w celu zapewnienia spójności i korzyści płynących z synergii oraz angażowania ECHA w innych obszarach prawodawstwa;
9. ZWRACA SIĘ do Komisji, by oceniła możliwość wprowadzenia mechanizmu, dzięki któremu agencje europejskie miałyby możliwość niezależnego podejmowania – wyjątkowo i w bardzo ograniczonej liczbie przypadków – badań uzupełniających w stosunku do badań prowadzonych przez sektor przemysłowy, zwłaszcza w kontrowersyjnych przypadkach lub gdy pojawią się poważne wątpliwości, z poszanowaniem zasady ostrożności i zasady „zanieczyszczający płaci”, aby wzmocnić odporność systemu, nie podważając zasady odpowiedzialności przemysłowej;
10. PRZYPOMINA konkluzje Rady z grudnia 2016 r. w odniesieniu do postanowień 7. EAP dotyczących opracowania do 2018 r. wyraźnie zdefiniowanej unijnej strategii na rzecz nietoksycznego środowiska; WZYWA zatem Komisję, aby bez dalszej zwłoki opracowała unijną strategię na rzecz nietoksycznego środowiska w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i instytucjami unijnymi, zgodnie ze wszystkimi odpowiednimi postanowieniami 7. EAP, ogólniejszymi celami zrównoważonego rozwoju i globalnym celem w zakresie należytego zarządzania substancjami chemicznymi i odpadami, a także w powiązaniu z obecnymi politykami UE dotyczącymi ochrony środowiska, w szczególności z polityką gospodarki o obiegu zamkniętym, oraz politykami UE w zakresie wzrostu, miejsc pracy i konkurencyjności, proponując w tej strategii wyraźne średnio- i długoterminowe cele dla kompleksowej długoterminowej i zrównoważonej unijnej polityki w zakresie substancji chemicznych;

11. **PODKREŚLA**, że unijna strategia na rzecz nietoksycznego środowiska powinna mieć na celu między innymi unikanie i minimalizowanie narażenia na działanie wszystkich substancji potencjalnie niebezpiecznych, zwłaszcza substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie (SVHC), które są wprowadzane do obrotu lub uwalniane do środowiska, aby przez takie zminimalizowanie uniknąć oddziaływania niebezpiecznych substancji chemicznych na zdrowie ludzkie i na środowisko lub w znacznym stopniu zmniejszyć to oddziaływanie; w strategii tej należy uwzględnić zasady zielonej i zrównoważonej chemii w polityce UE, w tym podejścia międzysektorowe, a także uwzględnić, między innymi, sprawozdanie z przeglądu rozporządzenia REACH, kwestie wspólne dotyczące substancji chemicznych, produktów i odpadów oraz konsultacje w tej sprawie, a także wyniki oceny adekwatności najważniejszych przepisów dotyczących chemikaliów (z wyłączeniem rozporządzenia REACH);
12. **WZYWA** Komisję, aby w swoim wniosku dotyczącym 8. EAP, który ma zostać przyjęty najpóźniej na początku 2020 r., uwzględniła zobowiązania dotyczące wdrożenia środków będących działaniami następczymi wynikającymi z unijnej strategii na rzecz nietoksycznego środowiska oraz uwzględniła związane z substancjami chemicznymi wyzwania, które mogą się pojawić w przyszłości;
13. **ZWRACA SIĘ** do Komisji, aby przeanalizowała korzyści z harmonizacji definicji, wymogów dotyczących danych i metod badań w całym prawodawstwie dotyczącym substancji chemicznych, aby poprawić jego spójność, skuteczność i przejrzystość;
14. **ZWRACA UWAGĘ** na rosnące zagrożenia dla zdrowia i środowiska stwarzane przez bardzo trwałe substancje chemiczne; **ODNOTOWUJE** w szczególności rosnącą bazę dowodów na działania niepożądane wynikające z narażenia na działanie związków wysoko fluorowanych (PFAS), dowody na powszechne rozprzestrzenianie się występowania PFAS w wodzie, glebie, produktach i odpadach oraz zagrożenie, jakie może to stanowić dla naszego zaopatrzenia w wodę pitną; **WZYWA** Komisję, by opracowała plan działania w zakresie wyeliminowania wszystkich innych niż istotne zastosowań PFAS;

Produkty farmaceutyczne

15. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE komunikat Komisji w sprawie strategicznego podejścia Unii Europejskiej do substancji farmaceutycznych w środowisku, w którym to komunikacie zidentyfikowano sześć obszarów działania dotyczących wszystkich etapów cyklu życia produktów farmaceutycznych, na których można dokonać ulepszeń; ZWRACA UWAGĘ na rosnącą bazę dowodową wskazującą na to, że określone produkty farmaceutyczne i ich pozostałości znajdujące się w glebie i w wodzie stwarzają ryzyko dla środowiska oraz dla zdrowia ludzi i zwierząt;
16. PODKREŚLA znaczenie przyspieszenia konkretnych i ambitnych działań w zakresie zmniejszenia związanego z produktami farmaceutycznymi i ich pozostałościami ryzyka dla środowiska, przyznając jednocześnie, że konieczne są dalsze badania dla lepszego zrozumienia zakresu uwidaczniającego się oddziaływania produktów farmaceutycznych i ich pozostałości na zdrowie ludzkie i na środowisko; WZYWA Komisję do oceny i określenia najskuteczniejszych środków, w tym środków legislacyjnych, służących złagodzeniu oddziaływania produktów farmaceutycznych na środowisko oraz zwalczaniu występowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, a także wzmocnieniu powiązania z sektorem zdrowia w tym zakresie;

Rozporządzenie REACH:

17. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie Komisji z przeglądu rozporządzenia REACH i WZYWA do szybkiego wdrożenia określonych w nim punktów dotyczących działań;

18. PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie konkretnych działań Komisji w celu zapewnienia zgodności z wymogami i poprawy jakości dokumentacji rejestracyjnej w ramach rozporządzenia REACH, ponieważ dane te są podstawą do podejmowania w przyszłości wszystkich środków koniecznych do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska; ODNOTOWUJE zintegrowaną strategię regulacyjną ECHA i WZYWA Komisję, by monitorowała jej terminowe wdrożenie; PODKREŚLA, że wszystkie stosowne zestawy dokumentacji rejestracyjnej, np. te, które w tym procesie wskazano jako priorytetowe dla generowania danych, powinny zostać do 2028 r. sprawdzone przez ECHA pod kątem zgodności ze standardowymi wymogami rozporządzenia REACH w zakresie danych; ZWRACA UWAGĘ na potrzebę wprowadzenia skutecznego mechanizmu aktualizacji dokumentacji rejestracyjnej obejmującego na przykład zapytania ECHA o aktualizację, w przypadku gdy rejestracje nie były od dawna aktualizowane, a także środek dotyczący przyspieszenia i usprawnienia procedur oceny w ramach rozporządzenia REACH; WZYWA Komisję i ECHA, aby w ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami opracowały do grudnia 2019 r. plan działania w zakresie zgodności dokumentacji z wymogami;
19. WZYWA Komisję, by poprawiła procedury REACH w zakresie udzielania zezwoleń i wprowadzania ograniczeń, usprawniając analizę substancji alternatywnych, by zastępować SVHC oraz, w szczególności, zapewnić szybkie wprowadzanie alternatywnych substancji lub technologii, które są ogólnie dostępne dla przemysłu w UE,, oraz by unikać niewskazanego zastępowania ich substancjami, które mogą stwarzać niedopuszczalne ryzyko, a także poprawiając gromadzenie i wymianę dostępnych informacji między sektorem przemysłu a ECHA; WZYWA Komisję i ECHA, by odmawiały wydania zezwolenia, w przypadkach gdy dostępne informacje są niewystarczające; WZYWA również Komisję, by zainicjowała ogólną dyskusję dotyczącą analizy społeczno-ekonomicznej, identyfikacji i oceny alternatyw, w tym niechemicznych, dopuszczalnego poziomu ryzyka zgodnego z wysokim poziomem ochrony we wszystkich procesach regulacyjnych, krytycznego charakteru zastosowań i odpowiedniego wyboru środków zarządzania ryzykiem w celu pełnego wykorzystania systemu zezwoleń i ograniczeń do wycofywania substancji potencjalnie niebezpiecznych; aby ułatwić skuteczne egzekwowanie rozporządzenia REACH i ustawodawstwa dotyczącego bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP), PODKREŚLA konieczność zwrócenia szczególnej uwagi na zapewnienie spójności w obszarze, którego dotyczą obie grupy przepisów;

20. PRZYPOMINA, że do 2020 r. wszystkie istotne substancje stanowiące bardzo duże zagrożenie (SVHC), w tym substancje o właściwościach zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego stanowiące równoważne zagrożenie, powinny zostać umieszczone na liście kandydackiej rozporządzenia REACH oraz PODKREŚLA, że również po roku 2020 konieczne będą dalsze prace w zakresie dalszego wykrywania potencjalnych SVHC oraz w zakresie dalszego zapewniania pełnej zgodności dokumentacji rejestracyjnej z wymogami;
21. ZWRACA SIĘ do Komisji o zajęcie się w ramach REACH kwestią zarządzania ryzykiem i zarządzania regulacyjnego substancjami potencjalnie niebezpiecznymi w materiałach odzyskanych, dążąc do osiągnięcia nietoksycznych cykli materiałowych oraz lepszego dostosowania polityki w zakresie substancji chemicznych, produktów i odpadów w celu stymulowania rynku wysokiej jakości surowców wtórnych, których zastosowania będą bezpieczne dla zdrowia ludzkiego i środowiska;
22. ZWRACA UWAGĘ, że będą potrzebne dodatkowe wysiłki w celu stworzenia prawdziwie równych warunków dla wyrobów importowanych oraz wyrobów wytwarzanych w UE, aby – poprzez ograniczenie stosowania SVHC w produktach importowanych, w przypadku gdy takie stosowanie nie jest dozwolone w UE – zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska oraz by unikać różnic w pozycji konkurencyjnej między przedsiębiorstwami z UE i spoza UE; APELUJE o wzmocnienie wdrażania rozporządzenia REACH przez właściwe organy oraz ZWRACA SIĘ do Komisji, by przeanalizowała możliwości w zakresie ułatwienia pracy organów celnych, w szczególności w odniesieniu do kodów TARIC dla substancji, mieszanin i wyrobów; PODKREŚLA znaczenie zwalczania – również na poziomie globalnym – nielegalnego handlu substancjami szkodliwymi i odpadami oraz ich przemytu;
23. ZWRACA SIĘ do Komisji, by rozważyła uproszczenie rozszerzonych kart charakterystyki, w szczególności przez ustanowienie minimalnych wymogów dotyczących scenariuszy narażenia; ZWRACA SIĘ również do ECHA, by opracowała metodykę w zakresie scenariuszy narażenia dotyczących mieszanin;
24. ZWRACA SIĘ do Komisji, by do marca 2020 r. regularnie informowała państwa członkowskie i zainteresowane strony o podjętych działaniach i postępach w realizacji środków określonych w komunikacie w sprawie przeglądu rozporządzenia REACH;

Nanomateriały

25. **PODKREŚLA** potrzebę gromadzenia informacji na temat zastosowań i narażenia w odniesieniu do nanomateriałów oraz potrzebę aktualizacji i poprawy oceny ryzyka oraz zwalidowanych metod badawczych w tym zakresie; **WZYWA** Komisję do zakończenia przeglądu zalecenia w sprawie definicji nanomateriałów, jego zmiany w zależności od potrzeb oraz zagwarantowania, by nanomateriały były konsekwentnie identyfikowane i uwzględniane w całym prawodawstwie przy użyciu wiążącej prawnie definicji;
26. **ODNOTOWUJE**, że w 2017 r. ECHA uruchomiła obserwatorium UE ds. nanomateriałów (EUON), którego mandat trwa do 2020 r.; **ZWRACA SIĘ** do Komisji o rozszerzenie mandatu ECHA na gromadzenie i udostępnianie danych z badań naukowych dotyczących charakterystyki nanopostaci substancji, stwarzanych przez nie zagrożeń i potencjalnego narażenia na ich działanie, w przypadku gdy substancje te dotychczas nie były rejestrowane w ramach rozporządzenia REACH, gdyż ich roczna ilość nie przekraczała progu 1 tony rocznie, oraz o regularne zwracanie się do ECHA o ocenę wyników pracy i oddziaływania EUON;

Substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego

27. **WZYWA** Komisję do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska poprzez minimalizację narażenia na działanie substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, jak przewidziano w 7. EAP, a także poprzez zachęcanie do zastępowania ich bezpieczniejszymi substancjami chemicznymi, w stopniu w jakim jest to technicznie i praktycznie możliwe; **wzywa** ją również, by przedstawiła bez zbędnej zwłoki plan działania w tym zakresie zawierający jasno określone i konkretne środki oraz ambitny harmonogram;

28. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę Komisji dotyczącą aktualizacji wymogów w zakresie danych we wszystkich odpowiednich przepisach prawnych, aby poprawić i przyspieszyć identyfikację substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego; APELUJE również do Komisji o nadanie temu wysokiego priorytetu i założenie wysokiego stopnia ambicji, by umożliwić identyfikację substancji o właściwościach zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego; ZWRACA SIĘ do Komisji, by zwiększyła bazę wiedzy w zakresie mechanizmów, które przyczyniają się do występowania zaburzeń funkcjonowania układu hormonalnego, poprzez opracowywanie i wprowadzanie opisu mechanizmów wywoływania skutków niepożądanych potwierdzającego biologiczne prawdopodobieństwo spowodowania zaburzeń funkcjonowania układu hormonalnego; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE w tym względzie ustanowienie systemu informacji o substancjach endokrynnie czynnych (EASIS);
29. WZYWA Komisję do opracowania horyzontalnego podejścia do opartej na zagrożeniach identyfikacji substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego oraz zarządzania ryzykiem w ich przypadku, przy uwzględnieniu niepewności co do identyfikacji zagrożeń i oceny ryzyka substancji chemicznych o właściwościach zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego; PODKREŚLA również pilną potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na skutki oddziaływania różnych substancji w połączeniu ze sobą oraz połączonego narażenia ze wszystkich istotnych źródeł, jakiemu poddawani są ludzie i środowisko.